

משנה - סוכה

פרק ב - משנה ה

מעשה והביאו לו לרבן יוחנן בן זכאי לטעום {זי} את התבשיל, וילרבן גמליאל שתי כותבות ודלי של מים, ואמרו, העלום לספה. וכשנתנו לו לרבי צדוק {יח} אכל {יט} פחות מכביצה, נטלו במפה ואכלו חוץ לספה, ולא ברך אחריו {כא}:

פרק ב - משנה ו

רבי אליעזר אומר, ארבע עשרה סעודות {כב} חייב אדם לאכל בספה, אחת ביזום ואחת בליילה. וסכמים אומרים, אין לדבר קצבה, חוץ מליילי יום טוב ראשון של חג בלבד. ועוד אמר רבי אליעזר, מי שלא אכל ליילי יום טוב הראשון, ישלים בליילי יום טוב האחרון. וסכמים אומרים, אין לדבר תשלומין, על זה נאמר (קהלת א) מעות לא יוכל לתקן, וחסרון לא יוכל להמנות:

פרק ב - משנה ז

מי שהיה ראשו ורבו {כג} בספה, ושלחנו בתוך הבית, בית שמאי פוסלין, ובית הלל מכשירין. אמרו להן בית הלל לבית שמאי, לא כה היתה מעשה, שהלכו זקני בית שמאי וזקני בית הלל לבקר את רבי יוחנן בן החורני, ומצאוהו שהיה יושב ראשו ורבו בספה, ושלחנו בתוך הבית, ולא אמרו לו דבר. אמרו להן בית שמאי, משם ראיה {כד}, אף הם אמרו לו, אם כן היית נוהג, לא קימת מצות ספה {כה} מימיה:

פרק ב - משנה ח

נשים ועבדים וקטנים, פטורים מן הספה. קטן {לא} שאינו צריך לאמו, חייב בספה. מעשה {לב} וילדה כלתו של שמאי הזקן ופחת את המעזיבה וסכף על גבי המטה בשביל הקטן: